

Dosarul nr.1ra-133/2023
1-22063010-01-1ra-24012023

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 iunie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Guzun Ion,

Judecătorii – Eremciuc Ghenadie, Daguța Sergiu,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Bîrca Alexandru, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Hîncești, (sediul Ialoveni) din 13 mai 2022 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2022, în cauza penală în privința lui

Bîrca Alexandru Xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în s.Xxxx, r-nul Xxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 10.05.2022 – 13.05.2022;
2. instanța de apel: 31.05.2022 – 26.10.2022;
3. instanța de recurs: 24.01.2023 – 13.06.2023.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 13 mai 2022, pronunțată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Bîrca Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 320¹ Cod penal, la 9 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătoriei Hîncești, (sediul Central) din 16 iulie 2021, definitiv fiindu-i stabilită pedeapsa de 2 ani 4 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Bîrca Alexandru, urmărind scopul neexecutării intenționate a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție din 15.03.2022, emisă de Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni), care i-a fost adus la cunoștință la data de 15.03.2022, prin care a fost obligat să stea departe de locuința victimei Tulumari

Aliona și a copiilor minori Xxxx, născut la xxxx și Xxxx, născută la xxxx din r-nul Xxxx, s.Xxxx, să stea departe de locul aflării victimei, precum și a copiilor minori, excluzând orice contact vizual cu aceștea, să nu contacteze victima, precum și copiii minori prin intermediul telefonului, prin corespondență, prin rețelele de socializare sau prin orice alt mijloc de comunicare, pe un termen de 3 luni începând cu data de 15.03.2022, Bîrca Alexandru intenționat a încălcat restricțiile menționate.

Astfel, la data de 14 aprilie 2022, în jurul orei 22³⁰, Bîrca Alexandru, cunoscând despre emiterea ordonanței de protecție, aflându-se în stare de ebrietate, cunoscând despre faptul că partea vătămată Tulumari Aliona se află la domiciliul său, din s. Xxxx, r-nul Xxxx, s-a deplasat la locul aflării ultimei și intenționat a ignorat interdicțiile stabilite de instanța de judecată prin ordonanța de protecție menționată supra, a pătruns în domiciliu, s-a apropiat de ultima numind-o cu cuvinte necenzurate și amenințând-o că va da foc la casă, după care a fugit într-o direcție necunoscută.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Jomir Eudochia în numele inculpatului Bîrca Alexandru, care a solicitat, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a-i stabili inculpatului o pedeapsă mai blândă, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, cu executarea separată a pedepselor penale.

În argumentarea apelului a indicat că inculpatul a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii imputate, solicitând examinarea cauzei conform prevederilor art.364¹ CPP, a participat la examinarea ordonanței de protecție și a cunoscut despre restricțiile aplicate, dar a mers la domiciliu din motiv că era flămând și a vrut să-și ia produse alimentare din podul casei, însă aflându-se în stare de ebrietate a inițiat un conflict cu concubina, susținând totodată că se căiește de cele întâmplate.

Astfel pedeapsa aplicată lui Bîrca A. este prea aspră, iar privarea lui de libertate nu ar avea drept scop educarea lui, ci din contra i-ar înrăutăți situația, totodată nu s-a ținut cont că inculpatul este caracterizat pozitiv, are la întreținere doi copii minori și îngrijește de tatăl care este bolnav, fiind unicul întreținător al familiei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2022, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de avocat.

5. Instanța de apel a constatat că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor din dosar, a apreciat probele cauzei din punct de vedere a utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia de vinovăție a inculpatului Bîrca A. în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Totodată, instanța a respins solicitarea avocatului privind stabilirea unei pedepse mai blânde, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, cu executarea separată a pedepselor penale, concluzionând că necătând la faptul că a recunoscut vina, căindu-se sincer în cele comise, la momentul săvârșirii infracțiunii Bîrca A. avea antecedente penale nestinse, acesta nu este la prima abatere, fiind condamnat anterior prin sentința Judecătorei Hîncești, (sediul Central) din 16.07.2021 în baza art. 287 alin.(3) Cod penal, cu aplicarea art. 90 Cod penal, astfel nu a făcut concluziile necesare, iar în perioada de probațiune, în mod conștient și intenționat a comis o nouă infracțiune, nu a executat măsurile stabilite în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie din 15.03.2022, dând dovadă de comportament negativ, ceea ce denotă că pedeapsa stabilită nu poate fi alta, decât cu executarea reală a închisorii.

Cât privește argumentele avocatului privind executarea de sine stătătoare a pedepselor aplicate inculpatului pe motiv că acestea sunt de aceeași categorie, instanța a menționat că inculpatul Bîrca A. anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Hîncești, sediul Central din 16.07.2021, iar infracțiunea prevăzută de art. 320¹ Cod penal a fost comisă de Bîrca A. în perioada de probațiune.

6. Împotriva hotărârilor judecătorești nominalizate a declarat recurs ordinar avocata Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului, care invocând temeiul prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Bîrca A. să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, totodată pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Hîncești, (sediul Central) din 16.07.2021 să fie executată separat.

În motivare recurenta a indicat că hotărârile judecătorești sunt ilegale și neîntemeiate, pedeapsa stabilită este prea aspră, luând în considerare faptul că inculpatul a recunoscut vina, se căiește de cele comise, a cooperat activ cu organul de urmărire penală, are la întreținere doi copii minori și tatăl invalid de care nu are cine avea grijă, el fiind unicul întreținător. Partea vătămată a declarat instanței că nu are pretenții față de inculpat și solicită o pedeapsa non-privativă de libertate, din care motiv urmează să fie stabilită o pedeapsă mai blândă iar sentințele executate separat.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Analizând recursul declarat Colegiul penal constată, că avocatul Mîrzîncu A. în numele inculpatului, invocă temei de casare a deciziei instanței de apel pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, când *nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar*, însă aceasta critică hotărârea atacată în latura stabilirii pedepsei, astfel se întvede temeiul pentru recurs de la pct.10) al normei nominalizate – *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Astfel, recurenta este de acord cu starea de fapt stabilită de către instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, criticând hotărârile adoptate doar în partea stabilirii pedepsei, pe care o consideră prea aspră în coraport cu circumstanțele cauzei, solicitând muncă neremunerată în folosul comunității.

Motivele precum că instanțele incorect au individualizat pedeapsa inculpatului, neacordând deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal, Colegiul penal le consideră drept lipsite de temei, or, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. Totodată, pedeapsa se aplică în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului Penal.

Conform principiului individualizării pedepsei, prevăzut de art. 7 Cod penal, în coroborare cu criteriile generale de individualizare a acesteia, reflectate la art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată vinovatului, trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, prevăzute la art. 61 Cod penal.

În același rând, Colegiul reține că, categoria și termenul de pedeapsă ce urmează a fi stabilit, este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art. 76-77 Cod penal

Colegiul penal reiterează faptul că, în speță, judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu

respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, iar inculpatul potrivit alin. (8) al aceleiași norme a beneficiat de reducere a limitelor de pedeapsă.

Instanța de recurs remarcă că, sancțiunea art. 320¹ Cod penal în baza căruia a fost condamnat Bîrca Alexandru, se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 160 la 200 de ore sau cu închisoare de până la 3 ani.

Așadar, lui Bîrca Alexandru în baza art. 320¹ Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 9 luni închisoare, iar în temeiul art. 85 alin.(1) Cod penal, prin cumularea pedepselor stabilite prin sentința respectivă și prin sentința Judecătoreiei Hîncești, (sediul Central) din 16 iulie 2021, i-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 4 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

De rând cu cele menționate, Colegiul constată că, pedeapsa stabilită și individualizată de către instanțele inferioare, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, iar stabilirea unei pedepse mai blânde sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, luând în considerație gravitatea infracțiunii comise și urmările acesteia nu va asigura realizarea scopului pedepsei penale și nu ar contracara săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și altor persoane.

Totodată, instanța de recurs atestă că, circumstanțele la care a făcut referire avocatul Mîrzîncu A. în cererea de recurs, (recunoașterea vinovăției, căința sinceră, persoana inculpatului) au fost reținute de către instanțele judecătorești, fapt care a permis stabilirea pedepsei inculpatului în limita prevăzută de sancțiunea normei în baza căreia acesta a fost condamnat. Instanțele de judecată au constatat circumstanțe atenuante reducând pedeapsa, apoi au motivat punerea în executare a pedepsei stabilite.

Mai mult, faptul că inculpatul are la întreținere doi copii minori, tatăl invalid de care nu are cine avea grijă, Bîrca A. fiind unicul întreținător, precum și partea vătămată Tulumari A. nu are careva pretenții față de el, aceasta nu constituie un temei de aplicare a unei pedepse mai blânde, sub formă de muncă neremunerată față de inculpat, or, ultimul nu a conștientizat acțiunile comise, având în vedere că inculpatul nu este la prima abatere, anterior fiind condamnat pentru comiterea altei categorii de infracțiuni, însă nu a făcut concluziile necesare, nu s-a corectat, dând dovadă de un comportament negativ, unde în mod conștient și intenționat nu a executat măsurile stabilite în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie din 15.03.2022 și în perioada de probațiune a comis din nou o infracțiune.

Cât privește argumentul recurentului precum că pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoreiei Hîncești, sediul Central din 16.07.2021 urmează să fie executată separat, instanța de recurs menționează că, din materialele cauzei

rezultă că, Bîrca Alexandru a fost anterior condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(3) Cod penal, la 2 ani închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani (f.d.26-33).

Potrivit art. 85 alin.(1) Cod penal, dacă, ***după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară.***

Astfel, se evidențiază că atunci când se pune în discuție oportunitatea aplicării prevederilor art. 85 Cod penal, instanța de judecată trebuie să țină cont de elementul cronologic, mai cu seamă, de timpul exact când a fost comisă cea de a doua faptă, pentru a stabili prezența cumulului de sentințe.

Pedeapsa, în cazul unui cumul de sentințe, se aplică conform regulilor prevăzute în art. 85 Cod penal. Mai întâi se stabilește pedeapsa pentru infracțiunea săvârșită după pronunțarea primei sentințe. Pedeapsa pentru noua infracțiune se stabilește conform criteriilor generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, iar în cazul prevăzut de lege, conform criteriilor speciale prescrise de lege. La stabilirea pedepsei pentru infracțiunea săvârșită după pronunțarea primei sentințe, instanța de judecată trebuie să adauge la această pedeapsă, în întregime sau parțial, partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară.

Pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată.

După cum s-a menționat, recurenta solicită aplicarea în privința inculpatului pentru ultima infracțiune pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, iar în temeiul art. 85 Cod penal solicită dispunerea executării pedepselor de sine stătător, însă, recurenta nu ține cont de prevederile art. 87 Cod penal care dispune modul de determinare a termenului pedepsei definitive în cazul cumulării diferitelor pedepse, și anume, că la cumularea diferitelor pedepse principale, unei zile de închisoare îi corespund 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității și doar celelalte pedepse cumulate cu închisoarea se execută de sine stătător. Deci și sub acest aspect recursul este neîntemeiat.

Astfel, Colegiul statuează că pedeapsa închisorii și modalitatea de executare a acesteia aplicată lui Bîrca Alexandru de către instanța de fond, fiind menținută de instanța de apel, a fost stabilită și individualizată corect, în așa fel încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor săvârșirea unor fapte similare, iar aplicarea unei pedepse mai blânde, poate încuraja săvârșirea altor infracțiuni.

Subsidiar, urmează de evidențiat faptul că argumentele invocate în recurs de

către apărare au fost deja obiect de judecare în instanța de apel și aceasta, respectând prevederile art. 417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și-a motivat temeinic soluția în acest sens, așa cum este indicat în pct.5 al prezentei decizii, motivare pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece motivarea și soluția instanței de apel sunt pe deplin conforme circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

În temeiul celor expuse, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar afecta legalitatea hotărârilor judecătorești contestate sub aspectele invocate, iar pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată conform prevederilor legale, astfel, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Bîrca Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2022, în cauza penală în privința lui *Bîrca Alexandru Xxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 27 iunie 2023.

Președinte

Guzun Ion

Judecătorii

Eremciuc Ghenadie

Daguța Sergiu